

శ్రీ
వేంకటాద్రి మహాత్మ్యము

—ॐ—

BY
వి. కె. శేషాద్రి అయ్య రాజు,
పుస్తక వ్యాపారము,
తిరుచానూరు.

తిరువతి శ్రీవ్యాస ముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రించబడినది.

దీనివల]

1982

[0—1—0

శ్రీ
వేంకటాద్రి మహాత్మ్యము .

—000—

BY

వి. కె. శేషాద్రి అయ్యంగార్,

పుస్తక వ్యాపారము,

తిరుచానూరు.

తిరుపతి శ్రీవ్యాస ముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రింపబడినది.

దీనివెల]

[0—1—0

శ్రీ

వేంకటాద్రిమహాత్మ్యము .

ఉ॥ శ్రీయశుమించు మించొలయ సేనకచాతక లోకమోదసం
ధాయకుడై యుదార కరుణారసవృష్టి దురాపతాపముల్ ।
వాయగఁజేయుచున్ సకల వాంఛితసస్యము లుల్లసిల్లగాఁ
జేయుచు వేంకటాద్రి నివసించు ఘనుండిడుగాతభద్రముల్ ।

శ్రీకరంబై సకలజన మనోరంజకమై సకల దేశములకును ముఖ్య
మై నిష్ఠాపకులును, వేదవేత్తలను భూయిష్టంబైనెండియుండు భరత
ఖండంబున నై మితౌరణ్యము విలసిల్లుచున్నయది. అచ్చట పురాణ
ములుజదువుట, యోగాభ్యాసము చేయుట, యజ్ఞముచేయుట, మున్నగు
సత్కార్యములతోఁ బుష్టిశ్రేష్ఠులు తమకాలమును గడుపుచుందురు.
ఒక్క సందర్భమున మునులందరును సూతునిజూచి “ ఒమునిపుంగవా!
సకల పురాణములును తమచే కర్ణామృతముగా విని తృప్తిఁజెందితిమి.
భరతఖండంబున విలసిల్లు 108 దివ్యక్షేత్రములయందును ముఖ్యమై
కలియుగ వైకుంఠంబై సకల జనులకును ముక్తినిచ్చు వేంకటాద్రి
మహాత్మ్యమును సవిస్తారముగా మాకు జెప్పవలయుననికోరిరి.

అందులకు సూతుండు తిరుసతి మహాత్మ్యమును జెప్పదొడగె
కృతయుగమున విష్ణుపరమాత్మ భూలోకమునందు విహారమునకేతెంచి
యిందే కొంతకాలము వసించునట్లు కుతూహలమొదలుపెట్టెను
అనిచి క్రీడాచలమును వైకుంఠమునుండి తెచ్చుని దానిని స్వర్ణముఖనదీ

తీరమున వైచుకొని యందు నసించుచుండె. తిరిగియు వైకుంఠమును జూడఁగోరి వరాహరూపముతోనున్న విష్ణువు లక్ష్మీసమేతుండై వైకుంఠము జేరిరి.

—: భృగుముని త్రిమూర్తులఁ బరీక్షించుట :—

దుష్టనిగ్రహమునుశిష్టపరిపాలమును చేయుచు హరిభూలోకమందు లేకున్న పామరజనులు కలిమాయకు జిక్కి దైవసంస్కరణమాని చెడి పోదురు గదాయని కలహప్రియుడగు నారదమహాముని విష్ణువును సురల భూలోకమునకు రప్పించు విధమును యోచించెను. అప్పుడు నైమిశారణ్యంబునందు శౌనకాదిమునులు బ్రహ్మనుగురించి గొప్ప యజ్ఞము చేయుచుండిరి. నారదుడు వారియొద్దకుంజని " మునిశ్రేష్ఠులారా! ఈయజ్ఞఫలము నెవ్వరికి అర్పించెదరనవుడు మునులు పూరకుండిరి. అందులకు నారదులు తపోధనులారా త్రిమూర్తులందు సత్వగుణసంపన్నులెవరో విచారించి వారికిమ్ముని సెలవిచ్చి యంతర్ధానుడయ్యె. ఋషీశ్వరు లెల్లఱును యోచించి బృగుమహామునిని దీని నిక్కమును విచారించుకొని రమ్మని పంపిరి. బృగుమహామునియు బ్రహ్మయొద్దకుంజని వారాసతియిచ్చుటకుమునుచే ఆసనానూఢులైరి. అందులకై బ్రహ్మ వీరిని విచారింపకనే యుండిరి. బృగుమహాముని వారు రజోగుణులై యుండుట నెఱింగిరి. పదంపడి కైలాసమునకుంబోయి నిలువ శివుడు కోపగించి మూడవనేత్రమును తెరువ వాడు తమోగుణులని యెంచి కడపట వైకుంఠమునకుం జనిరి.

అచట విష్ణుమూర్తి లక్ష్మీతోడ క్రీడసలుపుచుండ అయ్యది విచారింపక బృగుమహాముని హరి నక్షముందన్నెను. హరి కోపముం దక వారిని సాదరముగా విచారింపెను. మునియు అదియెఱిగి స్వాత్మిక

గుణ సంపన్నుడైన విష్ణుని ప్రదక్షిణములు చేసి తిరిగియు నైమిశారణ్యమునకు జని యజ్ఞఫలమును విష్ణువునకిచ్చి విష్ణుసేవా దురంధనులై యుండిరి.

—: లక్ష్మీ యలుగుట :—

బృగుహమాముని సత్కరింపబడుట నెఱింగిన లక్ష్మీదేవి భర్త యెడల విరోధముజేసి యలిగి “యిటువంటి భర్తతో నివసించరాదని” యెంచి భూలోకమునంగల కొల్లాపురముజేరెను.

—: హరి మరల భూలోకమునకు వచ్చుట :—

భార్యవిరహమును ఓర్వలేక హరి తాను వేంకటాచలమందు చేరి యందొకపుట్టలో నివసించుచుండెను. తాను కోపముతో నుండి నను విష్ణువు వేంకటాచలము జేరినదెఱింగి తాను ఆలకాపరి నేపము ధరించి బ్రహ్మరుద్రులను గోదూడ రూపము ధరింపజేసి యవ్వాటి నిదేశాధీశుడైన చోళరాజునకు అమ్మెను. నూతనముగా కొనిన గోవు మేయుటకు పోవునపుడు అనుదినము వేంకటాచలమునక్కి పుట్ట యందు నివసించు శ్రీనివాసుని తన క్షీరముచేత తృప్తిపరచుచుండెను. క్షీరము లేమి నెఱింగి రాజు కాసరినిబిలిచి నిజంబరసిరమ్మనవుడు వాడు మఱుదినము పశువు వెంటనే జనెను. అది నేరుగా శైలమెక్కి పుట్ట కుంజని యందు క్షీరమును యివ్వడమును, దానిని యెవరోత్రాగుటయు కనుగొనెను. తోడనే తనచేతియందున్న గొడ్డలిచే విసరివేయ అది పుట్టయందున్నహరికి నెత్తియందుతగిలి రక్తప్రవాహము ఖయులపడెను. ఆరుధిరమునుజూచి పశులకాఁచి మూర్ఖబోయి మృతినొందెను. ఈ యుదంతంబెరిగిన చోళరాజు నిజంబరయ పుట్టయొద్దకురాగా హరి యతనిని పిశాచమగునట్లు శపించెను. రాజు శాపముగొని హరిననేక

విధములుగా బ్రాధించ భూమియందు ఆకాశరాజు పరిపాలింపు వేళ వారి పుత్రికను నేను పెండ్లియాడెదను వారు నాకు శుక్రవారమునందు మాత్రము ధరించుకొనగల నవరత్నఖచిత కిరీటమును సమర్పింతురు. ఆకిరీటము “నాశిరమందుండువరకు మాత్రము నీకుపిశాచగూఢము లేకుండుగాక యని శాపమును గొంతమార్చెను.

—: వరాహమూర్తికి ప్రాధాన్యమేర్పడుటకు కారణము :—

హరి దెబ్బకుతాళక చికిశ్నదేశ్యముతో బృహస్పతిని స్మరింప వారు ప్రసన్నులై దూదియు జల్లేడుపాలును వేయనునిజెప్పిపోయె. హరి నిజరూపులేక నరరూపముతో మందువెదక బోవుచుండ వరాహమూర్తి యెదురుపడియె. వారితో వృత్తాంతముండెలప వారు వీరికిని వాసమునకు జాగయు. శుక్రూషకు తనవద్దయుండిన వకుళమాలికను యిచ్చెను. వేంకటేశ్వరులు అందుపై నాభక్తులు చెల్లించు పైకముచే తమకు భూక్రయము నిచ్చెదననియు వారిని తమ్ము ముందు పూజించి దర్శనముచేసుకొనిన పిదప నానంద రప్పించెదననియుజెప్పి ప్రాధాన్యతనిచ్చిరి. అదిమొదలిదివరకు వరాహమూర్తికి ముందుపూజలు జరుగును.

—: పద్మావతీ జీవితము :—

పాండవ చౌహిత్రవంశమునందు. సుధామండనురాజు తనకు సంతానములేమింజేసి వేంకటాద్రిజేరి పుణ్యతీర్థంబులంగ్రుంకి తపమాచరింప నాతనికి స్వామి కటాక్షంబున ఆకాశరాజును పుత్రుడుద్భవించెను. ఆకాశరాజు” సుత్రికామేష్టియాగమొండు జేయనెంచి భూమినిదున్నెను. అప్పుడు బంగారు నాగేలిపట్టి దున్నభూమి శృంగారపద్మము జూపట్టగా అపద్మమందునలమరిన మాయమ్మ అలమేలుమంగమ్మ యమ్మ రమణి

అన్నట్లు రాజనకొక్క పెట్టయగుపడగా దానిందెఱచిచూడగా నందు వికసించిన పద్మము చూపట్టెను. ఆపద్మములో దేదీప్యమానముగాను నకల రూపలావణ్యముతోను తేజరిల్లుచున్న స్త్రీశిశువొందు కనబడగా రాజు శిశువును తనభార్యయొద్దకుంజని చూపగా యిరువురును సంతాన లాభమునకు సంతోషభరితులై పుత్రునికు “పద్మావతి” యని నామం బిడి యతిగారాబముతో పెంచసాగిరి.

—: వేంకటేశ్వరులు మోహపరవశులగుట :—

ఇట్లు పద్మావతిదేవి దినదిన ప్రవర్తమానంబై యుక్తవయస్సుకు వచ్చి యనుదినంబును నందవనమునకుంజని పూలుకోయుట మున్నగు విహారములు సలుపుచుండెను. మృగయావిహారార్థము వేంకటేశ్వర్లు ఒకదినము అరణ్యమునకుంజని వెటలాడెను అచట మదించిన ఏనుగు ఒకటి స్వామిచేతికి చిక్కుకొనిపెను స్వామి తిరిగి దానిని బహు దూరముతరుముచు తుట్టతుదకు బాణమువేసెను. కరి పదంపడి పద్మావతి నందవనమునజొరబడి యచటను తనకుగతిలేక స్వామిని కరణుబొంది మోక్షముబొందెను.

వేంకటేశ్వరులు నందవనములో విహారముసలుపుచుండిన కన్యా రత్నమునుజూచి దాని రూపలావణ్యమునకును చక్కదనమునకును మోహపరవశుడయ్యె. అట్టి లలనాతిలకమును బడయగోరి లోనికి జని దానితో సంభాషింప ప్రయత్నించెగాని పద్మావతి కోపపడి స్వామిని లోనికి రానివ్వక భయపరచెను. “కామాతురాణాం నభయం నలజ్ఞా” యన్నట్లు హరి యుభయలజ్జలుమాని లోప్రవేశింప పద్మావతి హరిపై తనచెలికత్తెలచే రాళ్లు టువ్వించెను. వేంకటేశ్వరులు యికచేయునది లేక ఖిన్నబోయి మరల వేంకటాద్రిశ్రేరి.

—:హరి సానక త్రి వేషముదాల్చి వివాహము నిశ్చయముచేయుట:—

నాటిదినము మొదలుకొని వెంకటరమణునకు మనస్సు నిలుకడ లేకపోయెను. ఉద్యానవనమునఁ జూచిన కన్నీయసాంపు, కూపలావణ్యము తలచుకొని మోహపరవశుడై యుండుటను పరిచర్యలు చేయుచుండిన వకుళమాలిక హరిచే నాయుదంతంబంతయునెఱింగి తానే నారాయణవనమునకుఁబోయి వివాహము నిశ్చయముచేసి వచ్చెదనని బయలుదేరినను,

వకుళమాలిక నారాయణవనమున కేతెంచి యచట రాజస్త్రి లందఱును పూరివెలుపటనుండు కాళికాదేవి పూజసేయఁ గుమిగుడియుండగా వారలతోకలిసి తనవృత్తాంతమును నెఱుంగజేసి వారలతో రాజగృహము ప్రవేశించెను.

వేంకటాచలమున హరికి మనస్సు నిలుకడలేక తాను సానకతై వేషముదాల్చి రాజగృహమునజేరి రాణినిజేరి ఆమెకు “మీకుమార్తె పద్మావతి చాలధన్యురాలు ఆమెను సాక్షాత్ విష్ణుమూర్తియేయగు వేంకటేశ్వరులు పెండ్లియాడును. ఇందునకు డృష్టాంతముగా నికొంతలో వారివద్దనుండి వార్తరాగలదు” అనిచెప్పి యెప్పటిసలె తన వానముచేరెను. వకుళమాలికయు రాణియొద్దకుఁ బోయి తాను తెచ్చిన శుభవార్తను వారి సమ్మతిగైకొని మరలె.

వేంకటేశ్వర పద్మావతి వివాహమహోత్సవము ,

నారాయణపురము నేలుచుండిన ఆకాశరాజు తన గురువులగు శుకులనురప్పించి ముహూర్తపత్రికవ్రాసి వారిచేతనే వేంకటేశ్వరులకు వంపించెను. శుకులు వేంకటాద్రిజేరి పత్రికనిచ్చి హరివద్ద బదులు పత్రికను దీసుకొనిపోయిరి.

హరియు బ్రహ్మరుద్రాది దేవతలతోను యక్ష గంధర్వ కిన్నర
కింపురుషులగు దేవగణంబులతోను నారాయణపురమునకు విచ్చేసిరి.
కొల్లాపురమునకుబంపి లక్ష్మీనిమూర్త్యునిచేరప్పించి యామెసమ్మతముతో
శుభముహూర్తమున వద్నావతీదేవినిపెండ్లి యాడి భక్తులను ఆదరించు
టకై హరి వేంకటాచలముచేరిరి.

యిట్లుని వేంకటాద్రిమహిమ సంపూర్ణము.

కం॥ భూషణములు చెవులకు బుధ

తోషణము లనేకజన్మ దురితౌఘవిని ।

శోషణములు మంగళతర

ఘోషణములు గరుడగమన గుణభాషణముల్ ।

14325